

tes et Uldnævn, men jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om Nævnets Sammensætning. Det er mig bekendt, at der af De samvirkende Fagforbund er indsendt et Andragende til Rigsdagen om, at Arbejdere, specielt i Tekstilindustrien, maa blive repræsenteret i dette Uldnævn, og jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at tage Hensyn til dette Andragende. Det ærede Medlem, der talte for Venstre (Jørgen Jensen), fandt, at Landbruget i det hele taget blev for lidt repræsenteret. Han mente, at selve Producenterne af Uld skulde være stærkere repræsenterede. Jeg for min Del skal ikke have noget imod, at alle berettigede Interesser bliver saa fyldigt repræsenteret i Nævnet som muligt, men man maa tage Hensyn til, at mange forskellige Interesser gør sig gældende her. Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister i det store og hele ikke kunde have foreslaaet Nævnet sammensat paa anden Maade, end sket er, kun anser jeg det, som sagt, for rigtigst, at der ogsaa bliver indvalgt et Par Repræsentanter for Arbejderklassen i Nævnet.

Overfor den ærede Ordfører for Venstre ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger ud over det, jeg allerede har sagt. Jeg kunde egentlig ikke rigtig forstaa, hvad han vilde med sin Kritik. Han antydede, at den fastsatte Maksimalpris var for ringe, og at en Maksimalpris kunde have den Virkning, at Varen, hvorpaa Prisen var fastsat, ikke kom frem paa Markedet, og forstod jeg ham ret, var det hans Opfattelse, at Maksimalprisen for Uld var saa lav, at man ikke kunde vente, at Ulden vilde komme frem paa Markedet, idet man kunde tjene ved at skjule den og bruge den paa anden Maade. Det er naturligvis i høj Grad en Skønssag, om den fastsatte Maksimalpris paa Uld, 9 Kr. 35 Øre pr. kg., er tilstrækkelig eller ikke. Hvis man havde sat 10 Kr. eller 12 Kr., vilde man sikkert ogsaa nok kunne have mødt Producenter, som mente, at Prisen burde have været endnu højere, men naar henses til, hvad Prisen paa Uld var før Krigen, maa det dog siges, at 9 Kr. 35 Øre til Producenten er en meget høj Pris. Det ærede Medlem fandt, at det var højt besynderligt, at man var blevet staaende ved at fastsætte Maksimalpris for Uld, men ikke havde gjort Skridtet fuldt ud og fastsat Maksimalpris paa de færdige Produkter, paa Klædevarer og Uldgarn. Mig bekendt er der ikke, efter at Uldcentralen

er blevet oprettet, udleveret noget til nogen Fabrik eller nogen Forarbejder af Uld, og det ærede Medlem ved jo meget vel, at Forudsætningen for, at Maksimalprisen blev fastsat, at Uldcentralen blev oprettet, og at det blev paalagt Uldproducenterne at aflevere Ulden, har været, at der skulde fastsættes Maksimalpriser paa det færdige Produkt. Det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at der ikke vil blive solgt som færdigt Produkt et eneste Kilogram af Ulden, forinden Maksimalprisen er fastsat. Jeg har ikke et eneste Øjeblik, og intet Medlem af den overordentlige Kommission, heller ingen af mine Partifæller der, har paa noget Tidspunkt lagt Skjul paa, at det var Forudsætningen fra vor Side, at der blev fastsat Maksimalpris paa det færdige Produkt. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at Tekstilfabrikanterne alt for længe siden har forfærdiget Prøver af Klædevarer, og disse Prøver vil i Dag blive forelagt den overordentlige Kommission til Bedømmelse, og der vil blive stillet Forslag om Maksimalpriser paa disse Klædevarer. Man kan ganske vist ikke fastsætte Maksimalpriserne endnu, og det ved det ærede Medlem meget vel, fordi man ikke kender den Pris, der skal betales for den islandske Uld, som er nødvendig for overhovedet at kunne producere de paagældende Klædevarer. Først naar Fabrikanterne har faaet opgivet, hvad der skal betales for den islandske Uld, som skal iblandes dansk Uld, kan endelige Maksimalpriser fastsættes. Alt dette tror jeg, det ærede Medlem ved lige saa god Besked med som jeg, og det undrer mig derfor noget, at han gør den kritiske Bemærkning overfor den overordentlige Kommission og den højtærede Indenrigsminister, at der ikke allerede er fastsat Maksimalpriser for Klædevarer, da det er givet, at saadanne Maksimalpriser vil blive fastsat under Hensyn til den Pris, der skal betales for den danske Uld, og den Pris, der skal betales for den islandske Uld. Paa samme Maade vil der selvfølgelig blive fastsat Maksimalpris for det Uldgarn, der bliver produceret af den danske Uld, hvad enten dette Uldgarn nu bliver solgt i almindelig fri Handel, eller det bliver udleveret Uldproducenterne som en Erstatning for den Uld, de kommer til at aflevere. Det er jo fuldkommen rigtig, som det ærede Medlem siger, at det vilde være meningsløst, om de skulde tvinges til at aflevere deres Uld for en